

» щино-то дѣло, и като агне мѣлчалико сѣдналъ върху
» Олтаря, и сѫндайлъ бацини ж тѣ си рѣкъ съ ножа: бѣ-
» ѿ сѣда 48. на бытіѧ.

И Свѧтенномѹченикъ Зинонъ Епископъ думъ: » Чу-
» дно е искушениe-то на Патріарха Авраама! Което,
» или съатокрадецъ ѿѣши да нарече Авраама, ако не
» былъ послушалъ Бога; или мучитель ѿѣши да го нарече,
» ако былъ закланъ Сына го. Освѣтъ накое и стинно
» отъ Бога дадено търпѣнїе, което търпѣлъ Авраамъ,
» между Божиѣ-тѣ люковъ, и между съновїж-тѣ лю-
» бовъ ималъ надеждъ, съ којто не сѫ отрекълъ да
» стори онova, което повечь отъ надеждъ-тѣ прѣелъ отъ
» Бога. Ради туй не пожелалъ сына си сладчайшаго Иса-
» ѹка, но причесълъ го сладчайшъ жертвъ на Бога: но Богъ,
» за да го остави живъ и цѣлъ: повелѣвъ му да го
» заколи, а да го незаколи: за да сѫ поклони надеж-
» денъ, и угоденъ въ дѣло-то на Божиѣ-то повелѣнїе.
» О новъ позоръ, (сиръ), и ианстниъ за Бога досто-
» низъ; въ който позоръ, неможемъ да разпознаймъ, за-
» какателъ ли е по търпѣнїа, или жертва-та? Цвѣта
» (боа-та) на лицѣ-то, нито на закалатела, нито на
» закалаемаго сѫ измѣнила. не сѫ разтреперватъ стави-
» тѣ на тѣла-та имъ, не сѫ убанили лица-та имъ.
» не сѫ измѣнили очи-тѣ имъ, нито онзи сѫ моли,
» нито другыя сѫ страдуху: едини измѣнилъ ножъ, а
» други приготвили шинъ тѣ. Съ единѣ душъ, и съ едно
» благочестїе, и съ усердно търпѣнїе стрували повелѣнно-